

Thom Vink: geobsedeerd door plattegronden en patronen

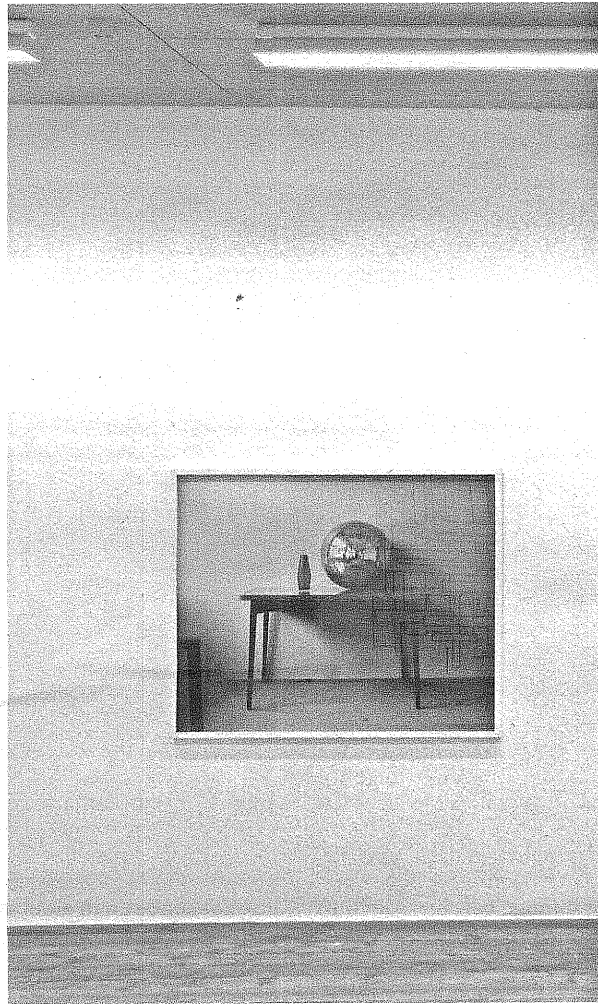
Door Egbert van Faassen

Bij het binnenstappen van de tentoonstellingsruimte vallen direct wandgrote verticalen op in een ontegenzeggelijk esthetische kleurencombinatie. Is het een compositie? Het is zo gewild, natuurlijk. De kleuren zijn echter gevonden op de bouwmarkt en het materiaal is heel concreet. We zien de kopse kanten van verschillende kant-en-klaar wandbekledingen en isolatiematerialen. De zijkant van zo'n plaat bekijk je zelden, maar in Stroom maken ze nu onderdeel uit van een perfect 'gekluste' wand, die voor de gelegenheid tussen twee kolommen is opgetrokken.

Het is een inventief werk van Thom Vink, niet het enige in deze tentoonstelling, die werken vanaf 2003 tot nu samenbrengt in een weloverwogen geheel.

Thom Vink (1965) was één van de drijvende krachten achter de non-profit expositieruimte Quartair aan de Towsaintkade. Hij studeerde in 1990 af aan de KABK en in het jaar daarop verbleef hij korte tijd als 'oorlogsschilder' in Noord-Irak in opdracht van het Legermuseum, dat toen het idee had dat het goed zou zijn de Britse traditie te volgen om kunstenaars de krijgsverrichtingen te laten vastleggen. Hij voerde samen met Harold de Bree, inmiddels bekend als kunstenaar die wapentuig als modellen of sculpturen nabouwt, enkele performances uit. Uit de combinatie van beide gegevens zou men kunnen concluderen dat enige fascinatie met militaire zaken aan de orde is, maar dat moet worden weersproken. De tentoonstelling is hooguit met strategische precisie samengesteld. De sfeer is eerder zachtzinnig, of beter gezegd aandachtig.

Werk van Vink was opgenomen in de tentoonstelling en het boek 'Het Ondergewone', waarmee Stroom in 2005 een overzicht van de Haagse kunst van 55 kunstenaars gaf. Hij exposeerde in Finland, waar hij vaak verblijft, en in Japan. Nu presenteert Stroom dus een overzicht, dat nadrukkelijk wordt geplaatst

Blik in de tentoonstelling. ▶ Foto: Rob Kollaard

in een reeks van presentaties van kunstenaars die zich met de stedelijke ruimte verhouden.

Stedenbouw

En ja, het gaat misschien vagelijk om stedenbouw. Net als de stadsplanners is Thom Vink geobsedeerd door plattegronden en patronen. Maar anders dan de stedenbouwer ze tekent, representeren zijn plattegronden niets anders dan

een soort van regelmaat. In dezelfde serie van tekeningen met lijnen die misschien schematisch iets weergeven, plaatst hij ook een tekening van berkenstammetjes in een geometrische ordening. Het punt dat hij wil maken is, dat de ordening van de stad vanaf de teken-tafel niet de manier is waarop de stad feitelijk groeit en verandert. Om zijn vraagtekens bij de planmatige stadsontwikkeling te zetten, keert hij vaak terug

naar de kleinste eenheid van de stad: het huis, of zelfs het interieur.

De titel van de tentoonstelling doet vermoeden dat er gaten in het weefsel zijn gevallen. In het stedelijke weefsel of in de gordijnen? Het titelwerk 'Moth House' toont een foto van een kinderlijk getekend huisje met vervagende contouren. Er is een fraaie installatie die licht achter de gordijnen laat zien met op de voorgrond een zwart bad waarin wa-

ter lekt. Een knappe videoprojectie toont een steeds wisselend patroon in goud, zoals dat in menig huishouden-op-orde onveranderlijk de kamers decoreert.

Tamelijk verontrustend, eigenlijk.

Stroom Den Haag Hogewal 1-9, woensdag – zondag 12 – 17 u. tot en met 17 januari 2010 gesloten op Nieuwjaarsdag.